

پښمه رگایه تی . . مزگه وت . . . دلشاد تا قان

ده ښان ما ځای خوايه به ځام ببووه ما ځای پښمه رگه، شهوان لځای ده خه وتن
ځانیش له بن دیواره کانی ده خه وانه وه واته به هاوینان له سځ بهری و
زستانانیش خځ به بهر به ځځکه دان. سرکانی و بن داری یان توه کانی
له سر تاته که ځای فځنک و هه ندځ جار سرخه وشکاندن بوو. مزگه وت
خا ځای په کگرتنه وهی هه موو میوانانی گوندی بوو ئه گهر کاتی ژه میش
بهاتبا په کهک له گه ځای خځای ده یبردیوه ما ځځ به فهرموو فهرموو.
هاوینان له سر بانه که ده نوستن، زستانان له سر به ه و کځ مبار و
ما فور و لباده کانی سځ بهی داریان گځده دا کاترم ځره ک ئاره قه
پځده کردی و چار پځنچ کاته که دیش له سرمان هق ده بوویه وه. خځای
مزگه وت سه نته ری گوندی بوو له کو ځوه بهاتبا ځوو له وځ ده چووی!
هوت ځځکی به لاش و ده رگا کراوه بوو له ووی هه مووان. بځ نانی
ئواران له کام ما ځ دامه زرابان پښمه رگه کان هه رله وځش به تانیه ک یا
لځغه کیان له گه ځای ځایان ده ینا لځ نوستنی مزگه وتځ، سبه ینځش لځایان
ده بردنه وه و نانی به یانیشیان لا ده خواردن. ئواره یه ک گوندی شیر
دځای باليسان مځوانداری شه وځکی کردم له گه ځانه وه به ره و ده شتی
کځیه، چوومه به رده رگای ما ځځک ته ینا داوای پځخه فم کرد؟ ژنه که
له سر بانیه وه به تو ځه یی گځتی: نیمانه. ئه منیش! ده مزانی ئه و ناوچه
لانکه ی سره تای شځځش بووه و به پښمه رگه وه زځر مانی بوون، جاره کی
دی بی بځزار بوون داوام کرده وه؟ ژنه گځی پځنه دام دیسان گځتی:
نیمانه! جارا دینځ پښمه رگه دوو به تانی به وریان برد و
نه یانیه ناوه به خځ چووم له شاخی هینامنه وه، وځت ناده م و ئه. گځتم:
کو نیتانه ئه وه نیه ده رځی نایده م، ئه دی لځخځتان به چی ده نوون؟
حریته کی لځدا و گځتی: به ووتی.

Dlshadtakana@yahoo.com